

STUDENTEN WEEKBLAD

IIe Jaargang.
No. 15.

HOOFDREDACTEUR: G. P. NIJHOFF.
REDACTEUREN: R. A. D. CORT VAN DER LINDEN, J. E. A. DE VOGEL,
H. G. NOLEN, K. E. SCHALKWIJK, H. TH. BAART DE LA FAILLE.
VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: H. E. SUYVER.

Donderdag
28 Jan. '09.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is /3,50, bij vooruitbetaling /3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: Noordeinde 17.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 2 Februari, des middags om 4 uur.

Inhoud.

Studiebelangen.
Is 't waar? door J.
Boekbespreking.
Ontvangen boeken.
T. H. — Uitslag examens.
Berichten en mededeelingen.
Agenda.

Studiebelangen.

De heer F. A. Vening Meinesz, president van de Centrale Commissie, heeft medegedeeld, dat hij deze functie wenscht neer te leggen. C. C.

TOEGEPASTE MECHANICA B₃.

Daar Prof. Klopper voorziet, dat Z.H.G. niet gereed komt met de stof, die Z.H.G. zich voorgesteld heeft in de cursus B₃ en B₄ te behandelen, zal voor eenige weken een tweede uur T. M. voor B₃ gegeven worden, Vrijdag van 10—11 uur in Zaal 4. C. C.

PROPAEDEUTISCHE- EN CANDIDAATS-EXAMENS.

Het College van Rector-Magnificus en Assessoren maakt bekend, dat de propaedeutische examens, welke vóór de aanstaande zomervacantie worden afgenomen, zullen beginnen in de laatste dagen van Mei en dat de candidaats-examens, welke vóór de aanstaande zomervacantie worden afgenomen, zullen beginnen in de eerste dagen van Juni.

Heeren, die wegens de vervulling van hunnen dienstplicht in de maand Mei onder de wapenen zouden moeten komen en aan één dier examens zouden wenschen deel te nemen, wordt gewezen op art. 114 der Wet op de Nationale Militie.

Delft, 25 Januari 1909.

S. G. EVERTS, Voorzitter.
W. K. BEHRENS, Secretaris.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 26 Januari 1909 No. 399 Afd. H. M. O., is met ingang van 1 Februari 1909 aan B. J. Nachenius op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de werktuigbouwkunde aan de T. H. te Delft, en voor het tijdvak van 1 Februari tot en met 31 Augustus 1909 benoemd tot assistent voor de werktuigbouwkunde aan de T. H. te Delft C. J. Tönjes, w. i. te Delft.

Is 't waar?

De remmen knarsen . . . de trein stopt . . . de lucht-pomp voor op de locomotief stoot dan duidelijk hoorbaar de afgewerkte stoom uit. 't Is als hijgt de machine na haar bliksemsnelle tocht.

Haag . . . Haag . . . Haag. Openklappende portieren, gedrang op 't perron daarna aan den uitgang. Op 't stations-

plein rustig wachtend de trams, urbaines, enz. dan wegvoerend hun last.

Lijn 1 gewoonlijk stampvol, publiek zeer gemengd. 't Is interessant zoo'n inhoud goed te bestudeeren, wat al verscheidenheid. Limburg Stirumstraat. Er stapt een dame in. Reusachtige hoed groen, bruine veeren, alles eenigszins achter op 't hoofd. Opschuiven van vele passagiers om plaats te maken. Iemand heel voorin trekt z'n beenen wat naar binnen als om de nieuwgekome neet te doen struikelen. Allen kijken de juffer aan. Vreemd dat dat altijd zoo is als men ergens binnenstapt waar andere menschen reeds zitten. Een jongmensch met een zwak lam gezicht perst zich een glimlach op 't gelaat trekt mannelijk aan een paar haartjes onder zijn neus. Wat al gedachten heeft die juffer in een ruimte van een 20 à 25 kubieke meter doen ontstaan. Een bejaarde dame draagt de kenteekenen eenigszins verstoord te zijn over de manier waarop de juffer rondkijkt. 't Jongemensch kijkt met een air van volkomen op de hoogte zijn. Een oude heer kijkt absoluut niet „Heeft al zooveel gesnor van buien over deze muts zien gaan. En een leelijke dienstmeid met een nog leelijker hoedje kijkt met afgunst”.

Spuistraat . . . De juffer en nog anderen stappen uit. Zij gaat in vrede. De anderen in Centraal, want 't zijn jonge mannen. Er is daar een strikje, van dames weet je ze spelen vrij goed en de whisky is er drinkbaar. Redeneeren kun je er niet daarvoor is er te veel leven je kunt je eigen niet verstaan. Er zijn vele stamgasten die daar gevonden hebben wat zij elders missen. Vrij uitspreken zonder zichzelf te verstaan. Prosit. „Willen we d'r nog ééntje nemen”. — „Neen ik voel er meer voor op te krassen laten we verder gaan 't is hier verd. . . . vervelend”. (De muziek was net opgehouden). Men staat op. — „Hoeveel is 't” . . . ring, ling . . . — „Dank U beleefd, mijnheer”.

En dan gaan ze de Spuistraat af en dit en dat straatje door en komen in 't Gortstraatje. En dan nog een paar stappen en ze zijn waar ze wezen moeten. Groeten van vrienden en bekenden. In 't zaaltje een soort draaimolen met dat verschil dat dat ding je er in draait. Al spoedig rinkelt geld. De croupeer spoort aan met zilveren klank. Vrolijk huppelt 't knikkertje over bergjes en dalen en blijft liggen ten slotte als de energie uitgeput is in een kuiltje. Een schoon symbolisch teken. De zilverklank wordt voller dikker. Kijk die uitdrukkingen op die gezichten. Neen kijk liever niet. Nog eens wagen nog eens nog eens . . . weer rolt 't knikkertje en blijft in een ander kuiltje rood of zwart.

Ik heb verloren, kun je nu nog wat leenen? Zeker hoeveel wil je? Zooveel? Ja graag. En de tweede leent de eerste omdat hij een goed vriend van hem is. Nog eens wagen . . . heb je nog te leen? Neen ik heb zelf ook verloren ik sta al bij die en die in de beer. G . . . we moeten van avond dat accept nog betalen. Weg zijn ze in de winternacht. „Hier is 't”. „Heb je geld”? — „Ja heeren maar wat voor borgen”. — Verrèk vent wij zullen je wel betalen? — „Ja heeren maar borgen of onderpand”. — „Hier een ring”. En de ploert achter de toonbank bekijkt met zijn gemeene oogen den ring die toch aan heerenhand niet als sieraad waarde heeft, maar die schoon is om den gever of om zijn geschiedenis. „Hier een horloge”. En dan wantrouwend telt hij geld op de toonbank uit. Wat moet 't leuk zijn te leenen bij menschen die je niet vertrouwen. Weg zijn ze weer in de koude nacht en betaalden hun accept. Ze waren tegenover den eigenaar van dat accept

weer heeren. Hoe zullen ze nu, die rommel weer terug krijgen. Ach winkels genoeg die hun crediet geven en als je 't dikwijls doet, merk je op 't laatst immers niet dat er iets in steekt op de beer te koopen en 't te gebruiken als onderpand. En dan zijn 't menschen die een naam hebben op te houden van een instelling die daar door de wet dier instelling toe verplicht zijn. Zou men hier geen toepassing kunnen eischen. 't Wordt tijd hoog tijd. 't Is bekend dat in Den Haag dat studenten zorgen voor den bloei der speelholten en daar naast hoort men steeds 't zelfde wat Frik hoort als hij 's avonds achter zijn knol gezeten vraagt waarheen 't moet . . . Delft. J.

BOEKBESPREKING.

ANNUARIUM DER R. K. STUDENTEN 1909.

Dit jaarboek, het zevende, is wel een der meest naar buiten sprekende bewijzen van de energie en de werkkraft, die er door de Roomsche Katholieke Studenten vereenigingen ontplooid worden, want elk jaar wéér toont deze Almanak, buiten minder geslaagde stukken, een aantal bijdragen te bevatten, die boven 't middelmatige staan, en zéér zeker geeft het gehéél, want dat boek is één geheel, een indruk van een Roomsche boek te zijn.

Zooals de Hoofdredactie in de voorrede schrijft, heeft dit jaarboek vooral beteekenis, als uiting van de Roomsche Studenten beweging, en zijn zelfs drie critische stukken opgenomen, die behandelen wat goed en kwaad is in die beweging. Zeker is dit een bewijs van moed én kracht, buitenstaanders een blik te laten slaan in eigen leven, en daar op fouten te wijzen, zooals in dit jaarboek geschiedt.

Vooraan is een portret van Mej. J. A. Loeff opgenomen, welke afdruk wij evenals de overige reproducties van photographieën niet kunnen prijzen.

Na een kalender en inlichtingen over de posterijen volgt een studie van Frans Erens over de school van Beuren. De stichter dezer school, een Benedictijner monnik Lenz, heeft een formuleering van kunst gegeven die als grondslag heeft: kunst is rust, dus in tegenstelling met een regel der naturalistische school: kunst is positie (kunst is beweging).

Nu is 't eigenaardige van deze kunstrichting dat zij absoluut geestelijk wil zijn, de kunst ontnemen wil van alles wat passie is, wat stof ook is.

Frans Erens, oorspronkelijk een naturalist, daarna zich onvoldaan voelend, zocht en vond hier in deze kunstrichting een nieuwe voldoening. Hij probeert nu in dit bijzonder lezenswaard artikel den school van Beuren een hoogen plaats te geven en streeft er naar, de dogma's dezer school een schijn van besliste superioriteit boven anderen te geven. Dit is hem ten deele gelukt.

Voor wie, als Frans Erens, Roomsche voelt, onder den invloed van 't naturalisme heeft gestaan, dat hem onvoldaan liet, en opnieuw ging onderzoeken, ligt in dit andere uiterste een voldoening. Doch alle menschen overtuigt hij niet. Waar andere ook de formule: „kunst is rust” hebben uitgesproken ligt bij hen de idee „rust” volgens mijn inzicht hooger, dan die welke Frans Erens er klaarblijkelijk mee bedoeld. Rust is evenwicht van den mensch, maar dat evenwicht is beweging, 't is niet de dóód van passie en gevoel, 't is 't hoogste samengaan juist van geest en stof.

Waar Erens zich van 't materialisme heeft afgewend, en zich voorbereidt den zuiver, alléén geestelijken weg te betreden, loopt hij 't gevaar ook dáár éenzelvig te worden: het Hoogst-menschelijke, het goddelijke, de zuivere harmonie zal hij missen, maar dit zijn zeer persoonlijke overwegingen.

In ieder geval opent dit jaarboek weer met een zéér lezenswaardig stuk.

Ik sla de verschillende vereenigingsverslagen over, niet zonder op te merken, dat zij beiden te Delft hun lustra hebben gevierd dit jaar.

Geconstateerd wordt een veel nauwer samengaan tusschen de verschillende vereenigingen en een goede band met de zuidelijke broeders.

Dan volgt een honderdtal pagina's mengselwerk, en hierin voor een groot gedeelte schuilt de prestatie van dit Annuaireum. Er wordt iets zéér leesbaars geleverd: 't zijn voor 't meerendeel studies, doorwroed en bearbeid, doch even zooveel monumentjes den Roomschen bewerkers eer aan doen, en tijden blijven staan, waar de gewone Corps Almanaken voor 'n groot gedeelte de vergaarbak zijn van weeke gevoelentjes en studentikooze gedichtjes. Niet dat deze uitgesloten moeten zijn, mää, 't andere zégt meer, daar is wat te lezen in dit mengselwerk over allerhande zeer verschillende onderwerpen.

Een critische beschouwing over de Roomsche Studenten-beweging laten we natuurlijk buiten bespreking, dit zijn eigen zaken, die niet voor kritiek vatbaar zijn.

Goede gedichten uit Vlaanderen volgen. Een zeer mooie dialoog, waarna een stuk over de opvoering van Adam in Ballingschap, waarbij de schrijver zich geloof ik te veel heeft beziggehouden met de tot stand koming der vertoning en minder met het resultaat.

Van meerderen hoorde ik, dat de muziek hen hinderde. 't Kan wel in de bedoeling van Vondel hebben gelegen, mää daarom kan de uitvoering wel degelijk tegenvallen. Zoo óók de besliste onsamenhang in Décor, in 't algemeen de fout die deze vertoning van den beginne af aankleeft: te véél menschen tot raadgevers te hebben genomen en zoodoende een vreemde, niet goeddoende allegaár te krijgen.

Een studie over Vlaamsche steden is wel 't belangrijkste, met een alleraardigste teekening ervóór.

We kunnen óver 't algemeen de redactie gelukwenschen met haar werk, al staat, wat de prestatie betreft, dit annuaireum bij vorige jaargangen achter.

G. NIJHOFF.

AMANIË en BRODO door NINE VAN DER SCHAAF. :-

Om een boek te kunnen schrijven is het niet voldoende dat men een groote hoeveelheid gedachten in zich weet leven in een vage warboel dooreengeweven, men moet die gedachten duidelijk uiteen weten te halen, haarscherp moet elke op zichzelf voor de schrijver zich aftekenen, en eerst als hij elke afzonderlijk geheel doorvoeld heeft, kan hij ze samenvlechten en beschouwen 't geheel, dat hem dan pas helder zal worden.

Nine van der Schaaf maakt de indruk van te zijn gaan schrijven toen ze veel onbestemd schoon in zich wist, maar nog niet goed begreep wat het mooi was dat zij wilde beschrijven.

Het is als iemand, die komt door een dicht bos dat eindigt bij een prachtig wijd uitzicht. Hij ziet 't licht al door de bomen en vaag het uitzicht, overal afgebroken door de stammen. Dan laat hij zich gemakkelijk verleiden al te beschrijven welk heerlijk stuk natuur voor hem ligt, voordat hij aan de rand van 't bos is gekomen, waar hij alles zal zien, helder en ononderbroken door de stammen die nu 't geheel zo vreemd in stukjes verdelen, het onmogelijk makend een duidelijke totaalindruk te krijgen.

Zo vormt ook „Amanië en Brodo” een duister onsamenhangend geheel.

Alle personen veranderen voortdurend met grote onbegrijpelijke sprongen; op het ene ogenblik wordt een karaktertrek op de voorgrond geplaatst om er het andere ogenblik absoluut geen rekening mee te houden.

Er is niets wat zich geleidelijk door het boek ontwikkelt. De karakters allerminst, maar ook generlei bepaalde toestand of gedachte. Zoo b.v. de verbreiding der Broodse godsdienst, op sommige plaatsen aangegeven als een krachtig hoofdmotief van 't boek, verdwijnt op andere plaatsen geheel, ondergaand in een chaos van alle mogelijke telkens even naar voren gebrachte bijzaken.

De schrijfster verdwaalt hoe langer hoe meer in het door haar zelf gebouwde doolhof en eindigt met er, na een laatste angstige doodstrijd, in te stikken. De stof, uit haar zelf voortgekomen, maar nooit door haar beheerst, overweldigt haar.

Ik wil even kort de inhoud aangeven.

Ik moet dan beginnen met op te merken, dat ik niet begrijp, wat het eerste gedeelte, het verhaal van de Broodse priester die naar Tarkos komt, met de rest van het boek te maken heeft, de samenhang is toch wel wat al te gering. Is het als inleiding bedoeld, om ons kennis te doen maken met verschillende personen en toestanden; of heeft de schrijfster niet geweten waar zij dit deel der stof in 't boek onder zou brengen, en 't jammer gevonden het weg te laten? Zeer zeker vind ik dit deel verreweg het beste, het vormt één geheel en is rijk aan verschillende treffende beschrijvingen.

Tussen Amanien en Broden heerst een grote volkshaat. De koning van Tarkos, eertijds een ongeacht land, heeft in een oorlog tusschen Amanien en Brodo, door zijn hulp Amanien doen zegevieren. Sedert dien tijd is alles wat Broods is gehaat in Tarkos. De koning van Tarkos heeft om een voorbeeld te geven zijn enige zoon, uit een huwelijk met een Broodse vrouw geboren, verbannen van 't hof. Deze zoon is visser op 't Kaldenmeer, en is verloofd met Majore, de dochter van een oude wijsgeer, aan 't meer wonend.

De Broodse priester, naar Amanien gekomen om zijn godsdienst daar te verkondigen, heeft de kapel van Titarka, de

lieveling des konings, ontwijd en wordt daarom opgespoord. De Kaldense koningszoon wordt voor hem aangezien en aan 't hof gebracht, waar de schone Titarka hem direct lief heeft. (Dit is het enige ogenblik dat de Broodse priester nodig is voor 't verhaal, maar de prins had toch wel zonder die priester, die zo zeer tot hoofdzaak gemaakt is, aan 't hof kunnen gebracht worden). Na zijn verblijf aan het hof heeft de prins geen rust meer bij zijn vroeger leven, hij kan Titarka niet meer vergeten. Majore die hem steeds blijft beminnen wordt, in zijn geest door Titarka verdreven. De koning geeft hem eindelijk de prinselijke titel terug en de prins van Tarkos zweert trouw aan Tarkos en Amanië, zijn dood zal die eed bekrachtigen. 't Volk echter haat hem als Brood en nooit kan hij de liefde van zijn volk winnen. Titarka en de prins gevoelen een innige liefde voor elkaar, de laatste echter is steeds nog gebonden door zijn belofte van sterven. Als de koning echter hun liefde ziet ontslaat hij hem hiervan. Een gelukkige tijd brengen Titarka en de prins, daarna getrouwd, op hun slot door. Dit deel van 't boek is weer één van de besten. Bepaald heel mooi wordt hun liefde beschreven. Dan echter volgt weer de grote fout, die 't hele boek bederft, n.l. verwardheid. In de latere delen horen we heel weinig meer van Titarka. De liefde van de prins eerst zo hecht voorgesteld blijkt later absoluut niet te bestaan. Titarka verdwijnt ten slotte op onverklaarbare maar eenvoudige wijze van het tooneel: er wordt n.l. in 't eind geheel over gezwegen!

De prins van Tarkos keert terug met roem beladen uit een oorlog, maar de koelheid van zijn volk treft hem zo, dat hij besluit naar Brodo te gaan, waar hij met open armen zal worden ontvangen. Hij gaat dan ook naar Brodo, maar maakt zich als de priesters hem niet van zijn eed van trouw aan Tarkos gezworen, willen ontslaan, niet bekend. Eindelijk keert hij terug naar Tarkos en wordt daar koning, spoedig echter wordt hij door zijn vijanden vermoord.

Het begin van het boek is het beste zoals ik reeds zeide, gestadig wordt 't duisterder en verwarder, de laatste gedeelten echter zijn bepaald hocus-pocus! Titarka er geheel in verdwijnend, de prins van Tarkos zelf iedere bladzijde van karakter veranderend, de vreemde tocht van Brodo naar Amanië, 't bezoek bij de kluzenaar, dat alles een onverkwalikelijke rommel!

Alleen Majore blijft een vrij standvastige figuur door 't gehele boek heen, een persoon waarin de schrijfster veel moois gelegd heeft.

Ik wil nu nog even stilstaan bij de stijl.

Ik kan deze niet anders dan allervreemds noemen. Vooreerst heeft de schrijfster de onaangename gewoonte (die meer schrijvers hebben) niemand iets te laten doen, denken, voelen of zeggen, zonder er bij te vertellen hoe zijn gezicht er bij was, hoe zijn bedoeling, hoe of de schijn was en hoe de werkelijkheid; en dat zelfs bij de onnozelle dingen soms in de meest onmogelijke manier combineerd.

De zinsbouw is bijzonder zonderling, dat 't geen hollands is zou op zich zelf zo erg niet zijn als het niet zo'n dwaze, lelike, ongemotiveerde manier van uitdrukken was. Ik kan dit het beste duidelijk maken met enige voorbeelden: b.v. pag. 47: „Een bevel van den koning ging ongemerkt naar een die dienst deed, ' en spoedig was de hoek, waar de twee menschen zich bevonden, van lampschijn helder verlicht”; pag. 48 een zeer veel gebruikte zinswending: „De grondvorm van dit bedehuis, en deze zeer verminkt, vond ik . . .”; pag. 56: „Want schoon die lust vergaan was, ontwaakte de sombere wensch het huis te zien waar hij geboren was en waar te wonen hij thans eigenlijk behoorde”; pag. 160: „Hij gunde het paard de hoogstnodige verpozing en zelf daarbij verpozend, aanzag hij weer, met bruten glimlach de gestalten zijner gedachten”!

Het is bepaald jammer dat Nine van der Schaaf, die ons werkelijk veel te zeggen heeft, haar gedachten zo onrijp en verward heeft gegoten in een zo onappetijtelijke vorm!

De uitgever Maas en van Suchtelen, heeft het boek in grote, duidelijke druk bewerkt, een aangenaam uiterlijk gegeven.

H. G. N.

UIT ONZEN BLOEITIJD. Prof. Dr. S. D. VAN VEEN. Het kerkelijk leven.

Deze aflevering bevat een beschrijving van 't godsdienstig leven onzer vaders in de gouden eeuw. Van de inrichting, het bestuur, het toezicht op kerk en gemeente. In makke-

lijk niet te wijsgeerige stijl geschreven is 't een aangename lectuur voor allen die belangstellen in de historie van dien roemrijken tijd, en een meer uitgebreiden kijk op dat tijdperk wenschen te verkrijgen dan middelbaar of gymasiaal onderwijs hun heeft kunnen geven.

Ontvangen Boeken:

SERIE „LEVENSVRAGEN”.

Het Hypnotisme en zijne Gevaren.

Technische Hoogeschool.

INGENIEURS-EXAMEN.

Geslaagd voor Civiel-Ingenieur.

J. T. Bethe.	M. J. W. Roegholt.
R. B. Canters.	A. H. van Rood.
J. Groeneveld de Kater.	C. Slim.
G. P. Groeneweg.	H. Strengers.
A. Honig.	W. M. C. Vermast.
J. T. Huisman.	A. G. van Waveren.
K. van der Laan.	W. van Wessem.
J. W. H. van Lookeren.	C. H. Wouters.

Geslaagd voor Mijn-Ingenieur.

J. van Duynen.	E. C. N. van Hoepen.
W. Estor.	M. W. Julius.
W. F. Gisolf.	L. A. W. Knoppert.
A. van der Ham.	J. A. Lohr.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

LEEGHWATER.

Gewone Vergadering op Vrijdag 29 Januari, des avonds ten 8 ure, in de kleine Concertzaal van Stads Doelen. Voordracht met lichtbeelden over: „De Weir-voedingpomp en voorwarmer, toegepast bij moderne scheepsinstallaties.” Spreker: de heer W. J. Muller, cand. w. i.

—o—

TECHNOLOGISCH GEZELSCHAP.

Algemeene Vergadering op Vrijdag 29 Januari, 's avonds 8 uur, in de Zaal der Loge, Choorstraat 16a. Spreker: Dr. P. J. Montagne. Onderwerp: „Iets over den invloed van atomen en groepen op het verloop van reacties in de Organische Chemie”.

—o—

DELFTSCHE STUD. DEBATING-CLUB.

Derde Huishoudelijke Vergadering op Woensdag 3 Febr. 's avonds te 8 uur, in de Leeszaal der Societeit Phoenix.

Stellingen:

I.

Tegenover maatschappelijke vrouwenrechten staan maatschappelijke vrouwenplichten; redelijkerwijze brengen de eerstgenoemde de laatstgenoemde met zich.

II.

Het verdient aanbeveling onder die plichten ook een algemeen vrouwen dienstplicht op te nemen.

III.

Deze diende zich niet te bepalen tot een Roode-Kruis-dienst, zooals generaal STAAL *) dien voorstaat, maar zich ook uit te strekken tot kraamvrouwen-, zuigelingen- en ziekenverpleging, kinderverzorging en hulp in de huishouding.

IV.

Z66 opgevat zal een dergelijke algemeen dienstplicht de vrouw der lagere klasse ten goede komen als verlichting van arbeid, de hoogere als werkzaam middel ter karaktervorming en opleiding tot degelijke staatsburgeressen.

V.

Middellijk en onmiddellijk zou ook de gemeenschap hierbij gebaat zijn en het ware dus gewenscht dat de Staat een onderzoek in die richting ter hand nam.

Verdedigster: **Mevrouw W. WIJNAENDTS FRANCKEN—DYSERINCK,**
van 's GRAVENHAGE.

*) „De Gids”, Mei 1908.

A G E N D A.

DEN HAAG.

Vrijdag 29 Jan. Diligentia: Concert van Anna Cramer, Johanna van de Linde en Gerard Zalsman; 8 uur.
 Ned. Tooneel: „Othello”; 8 uur.
 Geb. v. K. en W. Populair concert van het Residentie-orkest onder leiding van André Spoor, soliste mevr. Andriani; 8 uur.

Zaterdag 30 Jan. Geb. v. K. en W. Concert van het Concertgebouw-orkest onder leiding van Willem Mengelberg, solist Enrico Bossi; 8 uur.
 Fransche Opera: „Le chemineau”; 8 uur.
 Flora (Wagenstraat): Openingsvoorstelling; 8 uur.

Zondag 31 Jan. Ned. Tooneel: „De industrieel van Pont Avesnes”; 8 uur.
 Geb. v. K. en W. Wiener Operetten-ensemble: „Der tapfere Soldat”; 8 uur.

Maandag 1 Febr. Diligentia: Kunstavond van het Alg. Ned. Verbond; 8 uur.
 Fransche Opera: „La petite Bohème”; 8 uur.

Dinsdag 2 Febr. Gebouw v. K. en W. Gezelschap Van Lier: „Kean”; 8 uur.

Woensdag 3 Febr. Geb. v. K. en W. Diligentiaconcert van het Residentie-orkest onder leiding van mr. Henri Viotta, soliste Adrienne von Kraus—Osborne; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 29 Jan. Groote Schouwburg. Rott. Tooneelgez.: „Zooals de bladeren . . .”; 8 uur.

Zaterdag 30 Jan. Theatre Tivoli. Tournée Calmettes: „Amoureuse”; 8 uur.

Zondag 31 Jan. Groote Schouwburg. Fransche Opera: „La Tosca”; 8 uur.
 Tivoli-Schouw. Gezelschap Royaards: „Mercadet”; 8 uur.

Dinsdag 2 Febr. Groote Schouw. Rott. Tooneelgez.: „De Sabijnsche Maagdenroof”; 8 uur.

A D V E R T E N T I E N.

Ter overname aangeboden, wegens vertrek naar Azië:

de huur van zeer goed gemeubileerde **KAMERS**, met uitstekende bediening, tegen billijken prijs. Onmiddellijk te aanvaarden.
 Inlichtingen: **VOORSTRAAT 29.**

TE HUUR:

een mooie, gemeubileerde, frissche **ZIT- en SLAAPKAMER**,
 f 20,— per maand.
 Adres: **SPOORSINGEL 3/10**, hoek Havenstraat.

AANGEBODEN:

een **DINER-TAFEL**
 voor 8 of 10 Heeren, tegen 75 cents per Couvert.
 Tevens gelegenheid voor **KOFFIETAFEL**,
 tegen billijke conditiën.
 Adres **F. DE GROOT**, Verversdijk No. 43.

TE HUUR:

Ruime gemeubileerde ZITKAMER met SERRE en frissche SLAAPKAMER
 in een net, klein gezin, z. k.; met of zonder pension, tegen billijken prijs. — Prima referentiën. —
 Adres **HUGOPLEIN 109.**

TE KOOP AANGEBODEN:

een **DRAAIBANK**
 met toebehooren,
 zoo goed als nieuw, lang 1.60 M. Geschikt zoowel voor metaal- als houtdraaiwerk. Bizar geschikt voor eigen oefening. Adres: Bureau van dit Blad.

SCHAATSEN in alle soorten
SCHAATSEN slijpen
SCHAATSEN te huur
 IJSSTOKKEN
JOH. C. VAN DER VELDEN JR.
 SPORTARTIKELN.

27 **BINNENWATERSLOOT** 27.

J. A. BLOK, c.i.,

REPETEERT MECHANICA, WISKUNDE, KLEINSTE VIERKANTEN.

Dagelijks te spreken van 6—7 uur,
Phoenixstraat 15 :-: Delft.

MANDOLINE GUITAARS ENZ. - - SPECIAAL REPARATEUR. - -

Minzaam aanbevelend,
M. MOLEVELT, Westerstraat 114.
 P. S. Geeft ook les in Guitaarspel en laat zich per briefkaart ontbieden.

G. J. M. VAN HOEK,

Magazijn van **PIANO'S** en **ORGELS**,
OUDE DELFT 29.

Alleen-vertegenwoordiger voor **STEINWEG PIANO'S**.
 HUUR PIANO'S van af f 4,— per maand.
 Stemmen - Repareeren - Inruilen - Transporteeren
 — Taxeeren. —
 Gediplomeerd door de Maatschappij tot bevordering der Toonkunst.

DELFTSCHE**Limonade-Siropen**

Sinaasappel- of Oranje-Limonade
 75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.
NIEUWE LANGENDIJK 50.
 Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

E. DE GROOT,

Delft - 33 Hoek Voldersgracht 33 - Delft
 geeft de hoogste prijzen voor

Gedragen Heeren-Kleederen.

Sedert **40 JAREN** bekend bij H.H. Studenten onder den naam van „**VOGELEI**”.